

βλητικὴ, à natura est. modi autem aliquot singulares ipsumque pretium, ἢ χρηματιστικὴ, ab instituto ¹: quæ vetustiores juris interpretes non satis distinxerunt. Fatentur tamen omnes proprietatem rerum, saltem mobilium à jure gentium primario prodire, itemque contractus omnes quibus pretium non accedit ². Philosophi ³ τὴ μετὰ βλητικῆς, quam translationem vertere licebit, genera statuunt duo: τὴ ἐμπορικῆ ἢ τὴ καπηλικῆ: quarum ἐμπορικὴ, quæ ut vox ipsa indicat inter gentes diffitas, ordine naturæ prior est, & sic à Platone ponitur ⁴. Καπηλικὴ eadem videtur esse quæ παρὰ σακίς Aristoteli, tabernaria sive stataria negotiatio inter cives. Idem Aristoteles ⁵ τὴ ἐμπορικῆ dividit in ναυκληρίαν & φορηγίαν, quarum hæc terrestri itinere, illa maritimo merces devehit. Sordidior autem est καπηλικὴ, contra honestior ἐμπορικὴ, & maritima maxime, quia multa multis impertit ⁶. Vnde navium exercitationem

E ad sum-

¹ Ius naturale. dist. 1. Arist. d. c. 9.

² Castr. ex Cyno & aliis in d. L. ex hoc jure. n. 20. & n. 28. ³ Plato Sophista. ⁴ Plato lib. de Rep. 2. qui locus citatur. in L. 2. ff. de nundinis. ⁵ Arist. l. 1. de republ. c. 11.

⁶ Cicero offic. 1. Arist. l. 1. de republ. c. 9.